Bizler (önceleri) namazda iken konuşurduk. Öyle ki bizden bir adam yanıbaşında namaz kılan arkadaşıyla konuşurdu. Bu hal, "Ve Allah'a, saygı ve korku dolu bir gönül ile el bağlayıp durun!" ayeti ininceye kadar devam etti. Bu ayet inince susmakla emrolunduk, (artık namazda) konuşmaktan men olunduk.

Zeyd b. Erkam -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Bizler (önceleri) namazda iken konuşurduk. Öyle ki bizden bir adam yanıbaşında namaz kılan arkadaşıyla konuşurdu. Bu hal, "Ve Allah'a, saygı ve korku dolu bir gönül ile el bağlayıp durun!" ayeti ininceye kadar devam etti. Bu ayet inince susmakla emrolunduk, (artık namazda) konuşmaktan men olunduk.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Namaz; kul ile Rabbi arasında bir bağdır. Namaz kılanın Allah'a münacaattan başka bir şeyle meşgul olması doğru değildir.Zeyd b. Erkam -radıyallahu anh- şöyle haber veriyor: Müslümanlar ilk zamanlarda namaz kılarken ihtiyaçları kadar konuşuyorlardı. Onlardan biri ihtiyaç duyduğu bir hususta yanındaki arkadaşıyla konuşuyordu. Nebi -sallalallahu aleyhi ve sellem- onları duyuyor ve bunu yasaklamıyordu.Namazda insanlar ile konuşmakla meşgul olmak yerine Allah'a münacaat ile meşgul olunması sebebi ile Allah -Tebâreke ve Teâlâ- onlara namazda susmayı emretti, konuşmayı yasakladı ve şu ayeti indirdi: "Namazlara ve orta namaza devam edin ve Allah için boyun eğerek kalkıp namaza durun!" Sahabe -radıyallahu anhum- bu ayetten namazda konuşmanın yasaklandığını anladılar ve buna son verdiler.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5204